

ex Lancastrensi agro oriundus opimam adivit
hac in parte hæreditatem, & pulcherimas ad
Milbery ædes ejus proles extruxit. Inde præter-
fluit Byndon, Saxonice à Beanoun (quod & suum
habuit monasterium) ubi Kinegilsus, anno 614,
ancipihi bello Britannos vicit. Iampridem Do-
mini de Marney villa erat, nunc Vicecomitis ti-
tulum honorarium præbet Thomæ Howard Ge-
orgiani ordinis Equiti, cuius patrem Thomam,
filium secundo-genitum Thomæ Howard ejus
nominis secundi, Dux Norfolk R. Elizabetha
Vicecomitem Howard de Bindon creavit,
cum ille duxta in uxorem filia & hærede Baro-
nis Marney peramplam Newbourorum hæredita-
tem hic crevisset. Hi qui de Novoburgo & vulgo
Newborough nominati genus à filio minori Henri-
ci Comitis Warwici primi è stirpe Normannica
deduxerunt; & tenuerunt hic VVinfrott cum to-
ta Centuria ex dono Regis Henr. Primi, per ser-
vitium Camerarii (ex libro Inquisitionum loquor) in
capite de Domino Rege. Sub Edwardo autem tertio
legi hoc teneri per Seriantiam, videlicet lavatorium te-
nendo ad lavationem Domini Regis in die Coronationis.
Radulphus etiam Moien tenuit Manerium proximum
de Oxres per servitium Seriantie de Coquina, do-
no itidem Regis Henrici Primi, & R. de VVelles
Manerium de VVelles adjunctum à Conquestu Anglie per
servitium pistoris. Sed hæc obiter.

Ubi Fromus in sinum illum ad quem Pole assidet
se exonerat, juxta ipsum ostium VVarham imponi-
tur, Saxonice Weareham, oppidum tutissimo un-
dique situ, nisi ab Occasu, ab aliis partibus flumi-
nibus Trento, Fromo, & mari circumseptum, Ed-
wardi Confessoris tempore, ut est in Censuali illo
libro, c XLVIII domos, & duos monetarios habuit;
sed Guilielmo viçtore regnante, septuaginta tan-
tum domos numeravit. Deinde tamen refloruit,
& murorum ambitu, officina monetaria, civium
frequentia, & castro munitissimo, quod Guiliel-
mus ille primus construxit, usque ad Henrici Se-
cundi tempora florentissimum erat. Iam inde
bellis, fortuitis incendiis, marique paulatim por-
tus commoditatem subducente, tantum non
concidit, & allium copiose in ipso antiqui oppidi
sinu profundit. Hoc etiam ostio una se ejicit Trent
fluviolus Afferio dictus, nunc vero accolis Piddle,
à cuius Septentrionali ripa vix ad tertium millia-
re parietinas vetusti cœnobii Middleton vidimus,
quod Athelstanus rex fundavit, ut fratris Edwinis
manes expiaret, cui & regnum, & vitam præ-
puerat. Cum enim solicita illa regnandi cupiditas
omnem justitiae memoriam ex animo extir-
passet, miserum adolescentulum regni hæredem
designatum cum servulo actuarialæ omnibus ar-
mamentis nudatae commisit, ut quod ipse delin-
queret, undis adscriberet, qui dolore viçtus, &
sui impotens inde se præcipitem in mare immisit.
Sub hoc Middleton effunditur etiam rivulus alter
qui Bere tenuem mercatum alluit, ubi longo tem-
pore sedem habuit antiqua illa & celebris fami-
lia De Turbida-villa, vulgo Turbervill.

Cæterum ut regrediamur ad Occiduam agri
partem. Ad Fromi fontes, qua gleba est fœcun-
dissima, Blackmore saltus olim arboribus densus,
nunc rario, copiosam admodum præbet venationem. Hic vulgatio nomine *The Forrest of white
Britannia*.

bart dicitur, id est, *Candidi cervi Forresta*. Nominis
rationem hanc à majoribus acceptam referunt
incolæ, Regem Henricum Tertium huc ven-
atum venisse, cum alias cepisset damas, cervo
pulcherrimo pepercisse, quem postea T. de la-
Lynde hoc tractu nobilis cum suis cepit & occi-
dit; verum quam periculose fuerit leonem vel-
licare, illi statim senserunt. Rex enim iram in il-
los acerborem concepit, ingenti pecuniæ sum-
ma mulctavit, & ipsa prædia quæ illi tenuerunt
ad hanc usque diem quotannis mulctæ nomine
pecuniam in fiscum regium persolvunt, quæ
VVwhite hart Syver, id est, *Candidi cervi argentum*, ap-
pellatur. Huic saltui adjunctum est oppidum Shir-
burn, quod & Shirburn castrum dicitur, olim bœne-
bun, hoc est, si interpreteris, *Fons limpidus*, vel ut
alibi scribitur, *Fons clarus*, in collis devexo posi-
tum, habitantium frequentia, & positionis gratia, ut in-
quit Malmesburiensis, *suave*; nunc vero totius
hujus Comitatus frequentissimum est, & lanifi-
cio maximum quæstum facit. Anno reparatæ sa-
lutis DC C IIII, sedes hic Episcopalis constituta.
Aldelmusque primus consecratus Episcopus,
postea regnante Ethelredo Hermannus Episco-
pus Sunningensis hunc Episcopatum consequi-
tus hoc cathedralm Episcopalem translulit, & E-
piscopatum Sunningensem huic conjunxit, quam
sub Guilielmo Conquestore Sarisburiam idem trans-
lulit, Schirburnamque suis successoribus, ad
quos etiamnum spectat, in successum reservavit,
è quibus Rogerus castellum munitum constru-
xit in Orientali ejus parte, cui palus ampla &
multa piscium vivaria olim subiecta, nunc opple-
ta in lœtissimum pratum convertuntur. Ecclesia
vero, quæ cathedralm Episcopalem habuit sta-
tim à translatione ad cœnobium recidit, ma-
gnamque vetustatis speciem præ se fert, quam-
vis non multis ante annis, tumultu inter cives &
religiosos exorto deflagravit, quod adustus in
faxis color etiamnum planissime loquitur. Sub
hoc Fowell fl. de quo alibi dicemus, crebriori flexu
subinde curvatus, in occasum prolabitur ad Clif-
ton quondam sedem stirpis de Maulbauch, à qua
hæreditario ad Equestrem Horseiorum familiam
descendit, ubi Somersettensem provinciam sub-
intrat.

Magis ad Ortum Stoure flumen clarissimum de-
fertur, tincarum, & anguillarum in primis fœcun-
dum, è sex fontibus in agro Wilton. exoriens ad
Stourton sedem Baronum de Stourton. Vbi primum
hunc agrum intraverit; Gillingham saltum inter-
fluit, in quo Edmundus cognomine Ferreum latus
Danos memorabili prælio fudit. Et à tertio mil-
liari Shaftbury salutat edito colli affixum, Britan-
nis olim Caer Paladur, ut falso putat vulgus, & Se-
ptonia, Saxonibus Schearterbýg, forsitan à Pyra-
mide sacra, quæ illis Scheast dicebatur. Paulo ante
Normannica tempora domos c III & tres mone-
tariorum habuit, ut in libro illo quem sæpe dixi, le-
gimus. Posteaque magis monasterio Sanctimo-
niali, quod mulier pientissima Elfsgiva uxor Ed-
mundi, qui fuit prænepos Regis Aelfredi, posue-
rat, & decem plus minus ecclesi. paroch. floruit.
Verum Aquilæ vaticinantis de Britannici imperii
conversione fabella historicis nostris locus hic
est notissimus. Nonnulli enim Aquilam avem, alii
virum